

بررسی شاخص‌های هم‌تألفی در مقالات مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی در پایگاه استنادی علوم جهان اسلام (ISC) طی سال‌های ۲۰۱۲-۲۰۱۳

فاطمه علی‌نژاد چمازکتی^{۱*}، سعیده میرحق جو لنگرودی^۱، فروغ رحیمی^۲
مرضیه کهن‌دل جهرمی^۳

۱. مربی. عضو هیئت‌علمی مرکز منطقه‌ای اطلاع‌رسانی علوم و فناوری
۲. مربی. عضو هیئت‌علمی مرکز منطقه‌ای اطلاع‌رسانی علوم و فناوری و دانشجوی دکتری علم اطلاعات و دانش‌شناسی دانشگاه خوارزمی
۳. مربی. عضو هیئت‌علمی مرکز منطقه‌ای اطلاع‌رسانی علوم و فناوری و دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه شهید چمران

*alinezhad@isc.gov.ir

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۰۸/۲۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۰۳/۰۷

چکیده

این پژوهش با هدف بررسی شاخص‌های مختلف هم‌تألفی نویسندگان مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی در سال ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۳ صورت گرفته‌است. نتایج نشان می‌دهد که در این دو سال ۶۰ مقاله به چاپ رسیده که ۴۰ مقاله به زبان فارسی و ۲۰ مقاله به زبان عربی نوشته شده‌است. حدود ۶۰ درصد مقالات با مشارکت دو نویسنده انجام شده و نشان‌دهنده آن است که ۷۸ درصد از نویسندگان مجله، روابط هم‌نویسندگی دارند. میانگین ضریب مشارکت در این دو سال کمتر از ۰/۵ بوده‌است که نشان‌دهنده ضعیف بودن میزان همکاری گروهی بین نویسندگان این مجله است. تعداد ۴۲ مقاله با مشارکت نویسندگان همکار از یک دانشگاه تألیف شده و تنها در تألیف ۱۱ مقاله، نویسندگانی از دانشگاه‌های مختلف با هم همکاری نمودند و این بیانگر نبود همکاری گروهی بین دانشگاهی نویسندگان است. دانشگاه‌های تربیت مدرس، خوارزمی و رازی هر کدام با ۶ مقاله به طور مشترک در جایگاه نخست بیشترین تولید مقاله ایستاده‌اند. کبری روشن‌فکر با ۳ مقاله تألفی به عنوان پرکارترین نویسنده این مجله شناخته می‌شود. میانگین استناد برای هر مقاله ۲۴/۱۵ استناد و برای هر شماره ۱۸۱/۱۲ استناد است.

کلیدواژه‌ها: مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی؛ هم‌تألفی؛ نمایه استنادی علوم جهان اسلام.

مقدمه

در وضعیت کنونی و رشد فزاینده ارتباطات همه‌جانبه در فراسوی مرزهای جغرافیایی، متخصصان و پژوهشگران ناچار هستند به سوی ارتباطات بیشتر و همکاری علمی روی آورند، چراکه یک فرد متخصص به‌ندرت می‌تواند تمام تخصص، مهارت، منابع و امکانات لازم را برای غلبه بر مشکلات پژوهشی موجود در چنین وضعیتی داشته باشد (رحیمی و فتاحی، ۱۳۸۶: ۲۳۶). از لحاظ تاریخی، هم‌تألیفی در ابتدا در حوزه‌های علوم و علوم اجتماعی بیشتر مورد توجه قرار گرفت، اما در سال‌های اخیر (به‌خصوص از دهه ۱۹۹۰ به بعد) در حوزه‌های دیگر از جمله کتابداری و اطلاع‌رسانی روندی رو به افزایش داشته‌است. درعین حال، تحقیقات ملین^۱ نشان می‌دهد که به‌طور کلی، تألیف مقالات مشترک در حوزه علوم اجتماعی بسیار کمتر از سایر حوزه‌های علوم است و در علوم انسانی و اجتماعی، مقالات درکل، تک‌نویسنده هستند (ملین، ۲۰۰۴، نقل در حریری و نیکزاد، ۱۳۹۰: ۸۲۶). از آنجاکه بررسی عملکرد نشریات، بخشی از ترسیم نقشه علمی در هر جامعه‌ای است، چنین بررسی‌هایی مشخص‌کننده میزان اهمیت تعامل بین مؤسسات از یک طرف و محققان با همکاران از طرف دیگر است. از آنجاکه مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی یکی از مجلات معتبر با سابقه‌ای دیرینه و دارای رتبه علمی - پژوهشی است و رتبه این مجله در میان مجلات عربی کشور به لحاظ ضریب تأثیر، بالاترین رتبه و در میان کل مجلات عربی نمایه‌شده در پایگاه ISC رتبه هشتم است، انگیزه‌ای شد تا با استفاده از روش‌های کمی به تحلیل علم‌سنجی این مجله پرداخته شود، و بررسی همکاری گروهی نویسندگان این مجله مورد توجه قرار گیرد.

هدف کلی پژوهش

هدف اصلی از انجام این پژوهش، تحلیل تولیدات علمی مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی در پایگاه استنادی علوم جهان اسلام (ISC) در بازه زمانی ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۳ است.

پرسش‌های پژوهش

پژوهش حاضر در صدد پاسخ‌گویی به پرسش‌های زیر است:

۱. تعداد و روند تولیدات علمی نویسندگان مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی در پایگاه استنادی علوم جهان اسلام (ISC) در بازه زمانی ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۳ چگونه است؟
۲. وضعیت زبانی مقالات تألفی مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی چگونه است؟
۳. وضعیت مشارکت نویسندگان مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی به تفکیک مرتبه علمی چگونه است؟
۴. الگوی مشارکت و نسبت تولیدات انفرادی و مشارکتی نویسندگان مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی چگونه است؟
۵. توزیع مشارکت درون‌دانشگاهی و بین‌مؤسسه‌ای نویسندگان مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی چگونه است؟
۶. شاخص همکاری نویسندگان مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی چگونه است؟
۷. درجه همکاری نویسندگان مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی چگونه است؟
۸. ضریب همکاری نویسندگان مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی چگونه است؟
۹. پرتولیدترین دانشگاه در تألیف مقالات مجله انجمن ایرانی زبان ادبیات عربی کدام است؟
۱۰. پرکارترین نویسنده مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی چه کسی است؟
۱۱. نقشه علمی روابط هم‌نویسندگی و مشارکت سازمانی نویسندگان مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی چگونه است؟
۱۲. میزان استناد به منابع عربی، فارسی و لاتین و نیز میانگین استناد به مقاله در مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی چگونه است؟

روش انجام پژوهش

پژوهش حاضر با رویکرد علم‌سنجی است. جامعه پژوهش را مقالات منتشرشده در مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی در بازه زمانی ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۳ تشکیل می‌دهد. داده‌ها در فروردین ۱۳۹۳ از پایگاه استنادی علوم جهان اسلام ISC جست‌وجو شد. تمامی مقالات این

مجله از طریق کاوش در بخش جست‌وجوی پیشرفته نمایه استنادی علوم ایران به دست آمده است. در بخش تحلیل پایگاه، با استفاده از ابزارهای علم‌سنجی، برترین نویسنده و برترین مؤسسه به دست آمد و مقالات شماره‌های مجله به تفکیک بررسی شد. علاوه بر این، وضعیت مشارکت نویسندگان به تفکیک مرتبه علمی و نیز الگوی مشارکت انفرادی و گروهی نویسندگان بررسی شد. همچنین وضعیت ضریب همکاری، شاخص همکاری و درجه همکاری نویسندگان مجله انجمن نیز محاسبه شده است که برای محاسبه آنها از فرمول ضریب مشارکت آجی فیروکی، بورل و تگ^۱ (۱۳۸۶) استفاده شد. برای انجام تحلیل آماری و ترسیم جدول‌ها و نمودارها از نرم‌افزار اکسل^۲، و برای نشان دادن روابط هم‌نویسندگی و ترسیم نقشه علمی آن از نرم‌افزار پاژک^۳ استفاده شد.

پیشینه پژوهش

عبدالمجید (۱۳۸۵) در بررسی ۹۵۳ مقاله رشته کتابداری و اطلاع‌رسانی در مجلات علمی - پژوهشی و علمی - ترویجی در سال‌های ۱۳۷۹ تا ۱۳۸۳ به این نتیجه رسید که تقریباً ۸۰ درصد مقالات تک‌نویسنده هستند و تنها ۲۰ درصد مقالات به‌وسیله دو یا بیش از دو نویسنده نگاشته شده‌اند که همکاری گروهی نویسندگان برای هر مقاله به طور متوسط برابر با ۰/۰۹ به دست آمد.

میرزایی و همکاران (۱۳۸۷) در پژوهشی با عنوان «تحلیلی گزارش‌گونه از مقاله‌های چاپ‌شده در مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی» به ارزیابی مقالات شماره‌های ۱ تا ۱۰ مجله پرداختند و نتایج پژوهش آنها نشان داد که از میان ۸۵ مقاله، ۳۷ مقاله به زبان عربی و ۴۸ مقاله به زبان فارسی چاپ شده است که در نگارش این تعداد مقاله، ۱۱۲ نویسنده از دانشگاه‌های کشور و با رتبه‌های علمی بالاتر از دانشجوی دکتری در نوشتن آنها مشارکت داشته‌اند. مهم‌ترین موضوعات این مقاله‌ها، آموزش زبان و زبان‌شناسی، ادبیات معاصر، ادبیات

1. Ajiferuke, Burell, Tague
2. Excel
3. Pajek

تطبیقی و نقد ادبی بود. همچنین پژوهش آنها بیانگر آن است که مقالات ارسالی به مجله انجمن معمولاً دارای ایرادهایی همچون فقدان استناد به مقالات علمی، ناگویایی و تناسب نداشتن عنوان مقالات، نداشتن چکیده رسا، نبود مسئله پژوهش قابل طرح و ابهام و گویا نبودن زبان نوشتاری مقالات بود.

دانش و همکاران (۱۳۸۸) در پژوهش خود به بررسی مقالات حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی در پایگاه امرالد^۱ طی سال‌های ۲۰۰۳-۲۰۰۵ پرداختند. یافته‌های آنان نشان می‌دهد که ۸۳۲۰ مقاله با همکاری ۱۰۷۶۰ نویسنده منتشر شده‌است. آنان همچنین به بررسی پرتولیدترین نویسنده، پرتولیدترین کشور، پرتولیدترین مراکز پژوهشی و پرتولیدترین مجلات پرداختند. ضریب همکاری گروهی بین نویسندگان این حوزه ۰/۰۸ بود و این حاکی از آن است که نویسندگان این حوزه علاقه چندانی به مشارکت گروهی نداشتند.

طاهری‌نیا و بخشی (۱۳۸۸) در مقاله‌ای با عنوان سنجش تولیدات علمی گروه زبان و ادبیات عربی به ارزیابی کیفی و کمی مقالات این گروه در سال‌های ۱۳۸۶-۱۳۸۲ در ده مجله علمی - پژوهشی علوم انسانی پرداخته‌اند. یافته‌های این پژوهش نشان داد که مقالات عربی سالیانه رشد ناهمگونی دارد و سرانجام هر عضو هیئت علمی تنها ۱/۴۶ مقاله است، و نویسندگان به کارهای انفرادی تمایل بیشتری دارند. مقالات بیشتر به منابع قدیمی استناد داده شده‌است.

قانع و رحیمی (۱۳۹۰) در مقاله‌ای شش مجله علمی - پژوهشی انگلیسی‌زبان حوزه فنی و مهندسی ایرانی را مورد بررسی قرار دادند. یافته‌های آنها نشان داد که ۷۵/۴ درصد مقالات با همکاری نویسندگان ایرانی و ۲۴/۶ درصد با مشارکت نویسندگانی از ۲۵ کشور دنیا انتشار یافته‌است. در تولید ۳۶۷ مقاله، ۱۰۵۲ نفر مشارکت داشتند. دانشگاه علم و صنعت ایران در صدر پرکارترین دانشگاه‌ها و مؤسسات قرار دارد.

همایی و همکاران (۱۳۹۰) در مقاله‌ای به تحلیل استنادی مقالات فصلنامه معرفت فلسفی پرداختند. داده‌های آنها نشان می‌دهد که ۱۳۵ مقاله به صورت انفرادی و ۴۱ مقاله به وسیله دو نویسنده و تنها یک مقاله با همکاری سه نویسنده تألیف شده‌است. مجموع استنادها ۳۸۴۶

استناد و میانگین آن برای هر مقاله ۲۱ استناد بوده است. در بین منابع اطلاعاتی، کتاب‌ها با ۳۴۳۲ (۸۹/۲۳٪) استناد بیش از سایر منابع مورد استناد قرار گرفته و منابع با زبان عربی با ۱۸۲۷ (۴۷/۵۰٪) استناد بالاتر از منابع فارسی و لاتین بوده است.

عسکری (۱۳۹۱) در تحقیقی ۸۵ مقاله علمی - پژوهشی زبان و ادبیات عربی را ارزیابی نموده و وضعیت استنادی مقالات را نقد و بررسی کرد. نتایج این پژوهش حاکی از آن است که معیارهای لازم در اکثر مقالات رعایت نشده است.

احمدی و همکاران (۱۳۹۲) در مقاله‌ای با عنوان «تحلیل استنادی و روابط هم‌نویسندگی مقاله‌های مجله علمی - پژوهشی انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی» به بررسی کمی مقالات شماره‌های ۱ تا ۲۰ این مجله پرداخته‌اند. نتایج این مقاله نشان داد ۱۳ درصد نویسندگان بیشتر از ۴۰ درصد مقالات را به نگارش درآورده‌اند؛ میانگین استناد هر مقاله ۲۲/۰۴ استناد بوده و بیشتر به منابع قدیمی استناد شده، ۷۶ درصد مقالات به صورت انفرادی نوشته شده است. همچنین ضریب همکاری و روابط علمی نویسندگان این مجله در سطح پایینی است.

مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی یکی از مجلات مهم و معتبر رشته زبان و ادبیات عربی است و بر اساس گزارش پایگاه استنادی علوم جهان اسلام (ISC) در نهمین جلسه شورای راهبری ISC مورخ ۱۹ بهمن‌ماه ۱۳۹۲ که اعتبار ۱۸۳۵ نشریه مورد تصویب قرار گرفت، مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی (الجمعية الإيرانية للغة العربية و أدائها) با ضریب تأثیر ۱۲۲٪ بالاترین ضریب تأثیر مجلات علمی - پژوهشی عربی داخل کشور را به دست آورد و در میان تمام مجلات عربی جهان عرب در رتبه هشتم قرار گرفت (سایت پایگاه استنادی علوم جهان اسلام). از این رو بررسی و تحلیل استنادی مقالات این مجله مهم به نظر می‌رسد تا با آشکار نمودن نقاط ضعف و قدرت مجله، در صدر بهترین مجلات علمی ایران و حتی جهان اسلام قرار گیرد.

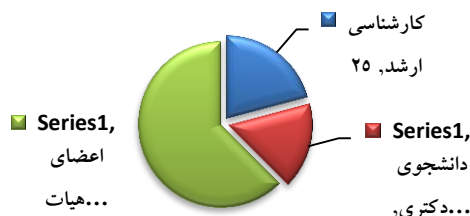
یافته‌ها

در این قسمت سعی شده است از طریق آمار توصیفی و با کمک جدول‌ها، توزیع فراوانی داده‌های به‌دست‌آمده بررسی شود. در جدول شماره ۱ تعداد مقالات مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی در سال‌های ۲۰۱۳-۲۰۱۲ در نمایه استنادی علوم ایران بررسی شد.

جدول شماره ۱. تعداد مقالات مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی در سال‌های ۲۰۱۳-۲۰۱۲

مقالات	شماره‌های مجله
۸	۲۱
۸	۲۲
۸	۲۳
۷	۲۴
۷	۲۵
۷	۲۶
۷	۲۷
۸	۲۸
۶۰	کل

همان‌طور که در جدول شماره ۱ ملاحظه می‌شود، مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی در سال‌های ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۳ میلادی، ۸ شماره منتشر و نظم انتشار را رعایت کرده است. در دو سال موردبررسی ۶۰ مقاله در شمارگان مجله منتشر شده، و به طور میانگین در هر شماره ۷/۵ مقاله به چاپ رسیده است که از مجموع مقالات، ۴۰ مقاله به زبان فارسی و ۲۰ مقاله به زبان عربی نوشته شده است. در جدول شماره ۲ و نمودار شماره ۱ فراوانی تعداد نویسندگان مجله انجمن به تفکیک مرتبه تحصیلی آنها آمده است. همان‌گونه که مشاهده می‌شود در ۸ شماره موردبررسی، سهم اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات عالی، ۵۷ درصد از کل مقالات منتشرشده در این دو سال بوده است. همچنین دانشجویان مقطع دکتری ۱۴/۱۱ درصد و دانشجویان و فارغ‌التحصیلان کارشناسی ارشد در ۲۰/۲۱ درصد از مقالات منتشرشده، سهم داشته‌اند.

نمودار شماره ۱. فراوانی میزان مشارکت نویسندگان به تفکیک مرتبه علمی

با نگاهی به جدول شماره ۳ می‌توان دریافت الگوی مشارکت نویسندگان در سال‌های ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۳، حاکی از آن است که پژوهش‌ها بیشتر با همکاری دو نویسنده انجام گرفته‌است؛ یعنی ۶۰ درصد از مقالات مجله انجمن در این دو سال با مشارکت دو نویسنده تألیف شده‌است. علاوه بر این ۲۱/۶۷ درصد مقالات تک‌نویسنده بوده و مقالات با همکاری سه نویسنده، ۱۵ درصد از کل مقالات را به خود اختصاص داده‌اند.

جدول شماره ۳. الگوی مشارکت نویسندگان در تألیف مقالات گروهی

تعداد مقالات	تک‌نویسنده	دو نویسنده	سه نویسنده	چهار نویسنده
۶۰	۱۳	۳۶	۹	۲
درصد مشارکت	۲۱/۶۷	۶۰	۱۵	۳/۳۳

به عبارت دیگر می‌توان گفت بیش از نیمی از مقالات مجله انجمن در سال‌های ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۳ با همکاری دو نویسنده به نگارش درآمده‌است. این آمار نشان‌دهنده میزان بالای همکاری علمی نویسندگان در تولید مقالات مجله انجمن است و بیانگر آن است که ۷۸ درصد از نویسندگان مجله، روابط هم‌نویسندگی دارند.

$$\text{شاخص همکاری یا CI} = \frac{\sum_{j=1}^K j \cdot F_j}{N} \text{ CI}$$

برای محاسبه شاخص همکاری یا میانگین تعداد نویسندگان مقالات در هر سال، از فرمول شاخص همکاری یا CI برای هر سال، به طور جداگانه، استفاده شده‌است. همان‌گونه که در

جدول شماره ۶ مشاهده می‌شود، روند مشارکت نویسندگان در سال‌های ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳ نسبتاً یکسان بوده و تنها شاخص همکاری شماره‌های ۲۶ و ۲۷ مجله کمی پایین‌تر از میانگین بوده‌است. میانگین شاخص همکاری در هر مدرک ۲ بوده‌است. به بیان دیگر نویسنده هر مدرک دو نفر بوده‌است و این آمار حاکی از آن است که نویسندگان تمایل بیشتری به همکاری در تألیف مقالات داشتند.

جدول شماره ۴. شاخص همکاری گروهی نویسندگان به تفکیک شمارگان مجله

شماره‌های مجله	شاخص همکاری نویسندگان
۲۱	۲/۱۲۵
۲۲	۲
۲۳	۲/۱۲۵
۲۴	۲
۲۵	۲/۴۲۸
۲۶	۱/۷۱۴
۲۷	۱/۵۷۱
۲۸	۲
میانگین	۲

$$DC = 1 - \frac{f1}{N} \text{ :DC یا درجه همکاری}$$

$f1$ = تعداد مقالات تحقیقاتی دارای یک نویسنده که در دوره زمانی مشخصی در یک زمینه منتشر شده‌اند.

$$N = \text{تعداد کل مدرک تولیدشده در سال } X$$

برای محاسبه نسبت مقالات دارای چند نویسنده (چندنویسندگی) از شاخص درجه همکاری یا DC استفاده شد. این شاخص نشان‌دهنده نسبت مقالات دارای چند نویسنده به کل مقالات مجموعه موردبررسی است. همان‌گونه که در جدول شماره ۷ مشاهده می‌شود، درجه همکاری نویسنده در دو سال موردنظر تقریباً یکسان است و در این میان شماره‌های ۲۴ و ۲۵ مجله، بالاترین درجه همکاری را دارند که نشان می‌دهد نویسندگان این دو شماره گرایش

مجله‌ی علمی - پژوهشی انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی شماره ۳۳، زمستان ۱۳۹۳
 بیشتری به هم تألیفی داشتند. درکل باید گفت میانگین درجه همکاری نویسندگان در این دو سال، ۰/۵۳ است.

جدول شماره ۵. درجه همکاری گروهی نویسندگان به تفکیک شمارگان مجله

شماره‌های مجله	درجه همکاری نویسندگان
۲۱	۰/۸۷
۲۲	۰/۷۵
۲۳	۰/۸۷
۲۴	۱
۲۵	۱
۲۶	۰/۵۷
۲۷	۰/۵۷
۲۸	۰/۶۲
میانگین	۰/۵۳

ضریب همکاری یا CC

برای محاسبه ضریب همکاری از فرمول زیر استفاده شده است:

$$CC = 1 - \sum_{j=1}^k \left(\frac{1}{j} \cdot \frac{F_j}{N} \right)$$

J = تعداد نویسندگان مشارکت‌کننده در تولید یک مدرک

Fj = فراوانی مدارک دارای J نویسنده

N = تعداد کل مدرک تولیدشده در سال X

K = بالاترین تعداد نویسندگان مشارکت‌کننده در تولید مدرک در سال X

برای محاسبه ضریب همکاری یا نسبت همکاری نویسندگان از شاخص ضریب همکاری CC استفاده شده است. ضریب همکاری بیانگر نسبت همکاری میان نویسندگان مقالات است.

لازم به ذکر است که مقدار ضریب مشارکت بین صفر و یک در نوسان است که هرچه از ۰/۵ بیشتر باشد، حاکی از آن است که همکاری گروهی بین نویسندگان در سطح مطلوب‌تری قرار دارد و هرچه به عدد صفر نزدیک‌تر باشد، نشان‌دهنده ضعیف بودن میزان همکاری گروهی بین نویسندگان است (معرفت و همکاران، ۱۳۹۱: ۲۸۳). بر اساس داده‌های جدول شماره ۶ ضریب همکاری نویسندگان شماره ۲۵ نسبت به سایر شمارگان موردبررسی بیشتر بوده و بالعکس نویسندگان شماره ۲۸ مجله کمترین ضریب مشارکت را داشته‌اند. بر اساس نتایج به‌دست‌آمده، میانگین ضریب مشارکت در این دو سال کمتر از ۰/۵ است که نشان‌دهنده ضریب مشارکت ضعیفی است.

جدول شماره ۶. ضریب همکاری گروهی به تفکیک شمارگان مجله

شماره‌های مجله	ضریب همکاری نویسندگان
۲۱	۰/۴۷
۲۲	۰/۳۳
۲۳	۰/۴۶
۲۴	۰/۵
۲۵	۰/۵۷
۲۶	۰/۱۱
۲۷	۰/۲۸
۲۸	۰/۰۱
میانگین	۰/۳۴

روابط هم‌نویسندگی بین مؤسسه‌ای

در جدول شماره ۷ همکاری علمی پژوهشگران مشخص شده‌است که در این رابطه، بیشترین همکاری علمی بین پژوهشگران از یک دانشگاه بوده‌است و نتایج نشان داده محققان بیشتر تمایل دارند با پژوهشگران از دانشگاه خود مشارکت داشته باشند و مقالات گروهی تألیف کنند و نسبت مشارکت گروهی نویسندگان بین مؤسسه‌ای در مجله انجمن کمتر است. همان‌گونه که جدول شماره ۷ نشان می‌دهد می‌توان گفت نویسندگان مجله انجمن تمایل دارند

با محققان دانشگاه خود کارهای پژوهشی انجام دهند و مقاله تألیف نمایند و کمتر دیده می‌شود که استاد و یا دانشجویی با استاد یا دانشجوی دانشگاه دیگر با همکاری هم و به صورت مشترک مقاله تألیف کند. با توجه به جدول شماره ۷، در سال‌های ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳ تعداد ۴۲ مقاله با مشارکت نویسندگان همکار از یک دانشگاه تألیف شده و تنها در تألیف ۱۱ مقاله، نویسندگان از دانشگاه‌های متفاوت با هم مشارکت داشته‌اند. این نشان از نبود همکاری گروهی بین دانشگاهی نویسندگان رشته زبان و ادبیات عربی است و بیانگر آن است که پژوهشگران این رشته تمایل دارند در تولیدات علمی با پژوهشگرانی از دانشگاه خود همکاری کنند.

جدول شماره ۷. توزیع فراوانی مشارکت نویسندگان هم‌دانشگاهی و بین‌مؤسسه‌ای

شماره‌ها	هم‌دانشگاهی	دانشگاه‌های مختلف
۲۱	۶	۱
۲۲	۵	۱
۲۳	۶	۱
۲۴	۷	۰
۲۵	۵	۲
۲۶	۳	۱
۲۷	۴	۰
۲۸	۱	۴
۲۹	۵	۱
کل	۴۲	۱۱

یکی از معیارهای ارزیابی تولید دانش، انتشار مقالات پژوهشی، در مجلات معتبر داخلی و خارجی است. در طی دو سال موردبررسی، ۲۷ دانشگاه در تولید ۶۰ مقاله مجله انجمن مشارکت داشته‌اند که از این میان دانشگاه‌های تربیت مدرس، دانشگاه خوارزمی و دانشگاه رازی، هرکدام با تولید ۶ مقاله در جایگاه اول قرار دارند و این سه دانشگاه ۳۰ درصد از کل تولیدات این مجله را در این دو سال تولید نموده‌اند. در جدول شماره ۸ اسامی ۹ دانشگاه برتر

بررسی شاخص‌های هم‌تألفی در مقالات

فاطمه علی‌نژادچمازکتی و همکاران

که در جایگاه اول تا سوم فعال‌ترین دانشگاه‌ها از لحاظ کار علمی و تولید مقاله در مجله انجمن بوده‌اند، آورده شده‌است. این ۹ دانشگاه در مجموع ۷۳ درصد مقالات این مجله را تولید نموده‌اند.

جدول شماره ۸. همکاری‌های علمی دانشگاه‌ها با یکدیگر در تولید مقالات مجله انجمن

دانشگاه	تعداد مقالات	درصد مشارکت
دانشگاه تربیت مدرس	۶	۱۰
دانشگاه خوارزمی (تربیت‌معلم تهران)	۶	۱۰
دانشگاه رازی	۶	۱۰
دانشگاه بوعلی‌سینا	۵	۸/۲
دانشگاه کردستان	۵	۸/۲
دانشگاه تهران	۴	۶/۶۷
دانشگاه اصفهان	۴	۶/۶۷
دانشگاه قم	۴	۶/۶۷
دانشگاه مازندران	۴	۶/۶۷

نویسندگان پر تولید

جدول شماره ۹ پر تولیدترین نویسندگان مجله انجمن را به همراه تعداد مقالات آنها نشان می‌دهد. با نگاهی به این جدول می‌توان دریافت «کبری روشنفکر» با ۳ مقاله تألفی به عنوان پرکارترین نویسنده این مجله طی سال‌های ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۳ معرفی می‌شود. پس از او «پروینی، رضوان، شاملی، فراهانی، ناظمیان، نعمتی و معروف» هر کدام با ۲ مقاله در جایگاه دوم ایستاده‌اند. این هشت نفر حدود یک‌سوم از مقالات مجله انجمن را در این دو سال تولید نموده‌اند.

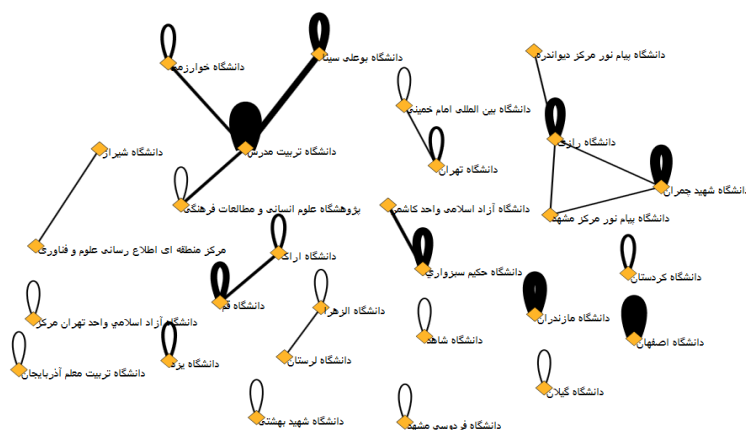
جدول شماره ۹. پر تولیدترین نویسندگان مجله انجمن به همراه درصد مشارکت

نویسنده	تعداد مقالات	درصد مشارکت
کبری روشنفکر	۳	۰/۵
خلیل پروینی	۲	۳/۳
هادی رضوان	۲	۳/۳

نویسنده	تعداد مقالات	درصد مشارکت
نصرالله شاملی	۲	۳/۳
سمیرا فراهانی	۲	۳/۳
هومن ناظمیان	۲	۳/۳
فاروق نعمتی	۲	۳/۳
یحیی معروف	۲	۳/۳
جمع		۲۸/۳

ساختار شبکه هم‌تألفی بین مؤسسه‌ای

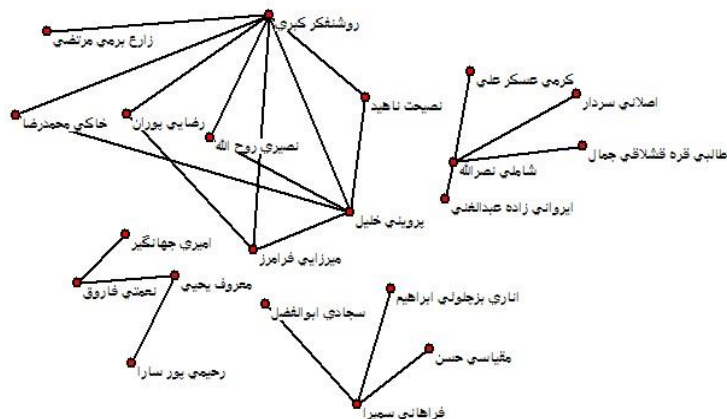
اندازه یک شبکه اجتماعی به وسیله تعداد عامل‌ها یا گره‌های آن مشخص می‌شود که شاخصی از احتمال تعامل بین گره‌هاست؛ هرچه شبکه بزرگ‌تر باشد احتمال تعامل بین هم‌نویسندگان بیشتر است (France and Brian, ۲۰۰۹، به نقل از سهیلی و عصاره، ۱۳۹۲: ۳۵۷). نقشه شبکه‌های هم‌تألفی بین مؤسسه‌ای نویسندگان مجله انجمن با استفاده از نرم‌افزار پازک ترسیم شد. در این شبکه، گره‌ها نشان‌دهنده مؤسسات شرکت‌کننده در همکاری علمی هستند و اندازه گره‌ها بیانگر تعداد مقالاتی است که هر مؤسسه با سایر مؤسسات به صورت هم‌تألفی مشارکت داشته‌است. خطوط یا لینک‌ها از خطوط هم‌تألفی بین مؤسسه‌ای و اندازه خطوط از تعداد دفعات رخداد هم‌تألفی حکایت می‌کند.

همان‌گونه که در نقشه شماره ۱ مشاهده می‌شود، بیشترین همکاری به وسیله دانشگاه‌های تربیت مدرس و رازی انجام شده است. با کمک نقشه می‌توان دریافت که دانشگاه تربیت مدرس با دانشگاه بوعلی سینا، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی و دانشگاه خوارزمی مشارکت داشته که در این میان همکاری این دانشگاه با دانشگاه بوعلی سینا بیشتر از سایر مؤسسات بوده است و خط پررنگ ارتباطی بین این دو دانشگاه گویای این مسئله است. علاوه بر این، دانشگاه تربیت مدرس به صورت جداگانه و درون دانشگاهی نیز مقالاتی را تألیف نموده است، و گره بزرگ و پررنگ این دانشگاه در نقشه بیانگر این مطلب است. همچنین با نگاهی به نقشه درمی‌یابیم که گره دانشگاه اصفهان نیز از بقیه گره‌ها پررنگ‌تر است با این تفاوت که هیچ خطی بین این دانشگاه با سایر مؤسسات وجود ندارد که این مسئله بیانگر نبود همکاری بین مؤسسه‌ای این دانشگاه است و نشان می‌دهد که نویسندگان دانشگاه اصفهان تنها با نویسندگان هم‌دانشگاهی خود مشارکت داشته‌اند. به دیگر سخن می‌توان گفت در شبکه هم‌تألیفی بین مؤسسه‌ای نویسندگان مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی ارتباط چندانی دیده نمی‌شود و میزان گره‌ها و خطوط ارتباطی آن بسیار پایین است.

ساختار شبکه هم‌نویسندگی

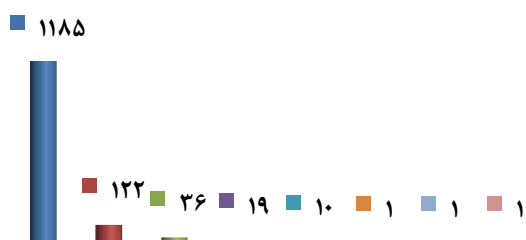
در نقشه شماره ۲، شبکه اجتماعی هم‌نویسندگی مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی مشاهده می‌شود. همان‌گونه که در نقشه مشاهده می‌شود، شبکه اجتماعی این مجله از پنج مؤلفه دو تایی، دو مؤلفه سه تایی، دو مؤلفه چهار تایی، یک مؤلفه پنج تایی و یک مؤلفه هفت تایی که مؤلفه اصلی این شبکه است، تشکیل شده است. شبکه هم‌نویسندگی این مجله بسیار ضعیف است، انسجام پایینی دارد، و ارتباط خیلی کمی بین نویسندگان این مجله وجود دارد. به علت ارتباط کم بین نویسندگان این مجله، میانگین نمره مرکزیت این مجله نسبتاً پایین است. از نویسندگان تأثیرگذار این مجله می‌توان به روشنفکر و پروینی اشاره کرد.

نقشه شماره ۲. شبکه هم‌نویسندگی مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی

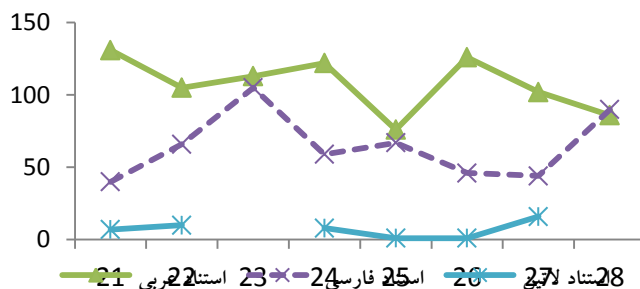
میزان استناد به محمل‌های اطلاعاتی

نتایج پژوهش نشان داد که در سال‌های ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳ نویسندگان مجله انجمن در مقالات خود در مجموع ۱۴۴۹ استناد به کار برده‌اند. میانگین استناد برای هر مقاله ۲۴/۱۵ بوده است، و به طور متوسط در هر شماره ۱۸۱/۱۲۵ استناد وجود دارد. نمودار شماره ۲ توزیع فراوانی انواع منابع اطلاعاتی مورد استناد نویسندگان مجله انجمن را نشان می‌دهد. همان‌گونه که مشاهده می‌شود نویسندگان مقالات مجله در مجموع ۸۶/۰۵ درصد به کتاب‌ها، ۸/۸۶ درصد به مجلات، ۲/۶۱ درصد به منابع اینترنتی، ۱/۳۸ درصد به پایان‌نامه‌های دانشجویی و ۰/۷۲ درصد به مقالات همایش‌ها استناد کرده‌اند.

نمودار شماره ۳. توزیع فراوانی انواع منابع اطلاعاتی مورد استناد نویسندگان مجله انجمن

در خصوص زبان محمل‌های اطلاعاتی مورد استناد نویسندگان این مجله باید گفت که ۶۰ درصد منابع مقالات به زبان عربی بوده و ۳۶ درصد به زبان فارسی و تنها ۴ درصد منابع به زبان لاتین بوده‌است. در نمودار شماره ۳ توزیع زبانی استنادهای مقالات این مجله به تصویر کشیده شده‌است.

نمودار شماره ۴. توزیع زبانی استنادهای مقالات مجله انجمن

نتیجه‌گیری

یافته‌های پژوهش حاکی از این امر است که از سال ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳، در مجموع ۶۰ عنوان مقاله در مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی به چاپ رسیده‌است که در تألیف این تعداد مدرک، ۱۲۰ نویسنده مشارکت داشته‌اند. به بیان دیگر در تولید هر مقاله دو نویسنده مشارکت داشتند. مجموع استنادهای مقالات ۱۴۴۹ استناد بوده که میانگین استناد برای هر مقاله، ۲۴/۱۵ استناد و برای هر شماره ۱۸۱/۱۲ استناد بوده‌است. این میانگین از توجه نویسندگان به اهمیت استناد حکایت و یافته‌های احمدی و همکاران را تأیید می‌کند. از میان تمامی محمل‌های اطلاعاتی، نویسندگان بیشتر از کتاب در مقالات خود بهره برده‌اند و ۱۱۸۵ مورد (۸۶/۰۵ درصد) به کتاب استناد کرده‌اند که مورد با یافته‌های همایی و همکارانش هم‌خوانی دارد. در میان سهم مجلات از مجموع استنادها ۱۲۲ مورد (۸/۸۵) درصد بوده‌است. هرچند این رقم کوچکی است ولی در مقایسه با یافته‌های احمدی و همکاران، نشان می‌دهد نویسندگان به سمت استفاده از تازه‌ترین یافته‌های علمی و پژوهشی در مجلات روی آورده‌اند. همچنین ۶۰ درصد استنادها به زبان عربی است که با ساختار مجله هم‌خوانی دارد. این مورد با یافته‌های همایی و همکاران همسو است. الگوی مشارکت نویسندگان حاکی از آن است که ۲۱/۶۷ درصد مقالات به صورت

تک‌نویسنده بوده و ۷۸ درصد مقالات شماره‌های موردبررسی، با همکاری چند نویسنده به چاپ رسیده و این مسئله بیانگر آن است که پژوهشگران این مجله از تک‌نویسندگی خارج شده و به همکاری گروهی روی آورده‌اند که با یافته‌های مقاله احمدی و همکاران و یافته‌های طاهری‌نیا و بخشی، در فردگرایی نویسندگان هم‌سو نیست. نتایج این بخش از پژوهش با یافته‌های عبدالمجید نیز تناقض دارد.

نتایج این پژوهش بیانگر آن است که همکاری پژوهشگران از دانشگاه تربیت مدرس، دانشگاه خوارزمی (تربیت معلم تهران) و دانشگاه رازی کرمانشاه بیشتر از سایر دانشگاه‌ها بوده است. به‌طورکلی، یافته‌ها در این مورد حاکی از افزایش روحیه همکاری و تعامل محققان و پژوهشگران این دانشگاه‌ها بوده که در این میان دانشگاه تربیت مدرس در صدر دانشگاه‌های پرکار در مقاله احمدی و همکاران نیز بوده است. از بین نویسندگان، دکتر کبری روشن‌فکر از دانشگاه تربیت مدرس با ۳ مقاله در صدر پرکارترین نویسندگان این مجله قرار دارد. این نویسنده در مقاله احمدی و همکاران در رتبه سوم نویسندگان پرتولید قرار داشت. همچنین نتایج نشان داد که ضریب همکاری گروهی نویسندگان در مجموع دو سال، کمتر از ۰/۵ است که نشان‌دهنده ضریب مشارکت ضعیفی است. میانگین ضریب همکاری در این دو سال ۰/۳۴ بوده که تقریباً با میانگین ضریب مشارکت در سال‌های پیشین مجله که در مقاله احمدی و همکاران ۰/۲۰۲ بوده، تقریباً هم‌سو است، ولی این نشان می‌دهد مجله در راستای همکاری گروهی در تولید مقالات رو به پیشرفت و تکامل است و نویسندگان این مجله به سوی فعالیت‌های علمی مشارکتی گام برداشته‌اند. میانگین شاخص همکاری در هر مدرک ۲ بوده است. به بیان دیگر نویسنده هر مدرک دو نفر بوده است و این آمار حاکی از آن است که پژوهشگران از تک‌نویسندگی خارج شده و در تألیف مقالات به همکاری دوفره روی آورده‌اند. همچنین درجه همکاری نویسنده در سال ۲۰۱۲ بیش از سایر سال‌های موردبررسی بوده است که این حاکی از گرایش بیشتر نویسندگان در این سال به هم‌تألیفی است. همچنین میانگین درجه همکاری نویسندگان در این دو سال، ۰/۵۳ بوده است. از آنجاکه مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی در سال ۲۰۱۴ توانسته رتبه هشتم ضریب تأثیر را در میان مجلات عربی پایگاه ISC کسب کند، پیشنهاد می‌شود با اهتمام بیشتر نویسندگان به استفاده از مقالات مجلات در مقایسه با استفاده از کتاب‌ها، در پژوهش‌های خود، به بالا رفتن ضریب تأثیر مجله

کمک کنند. علاوه بر این، انتظار می‌رود نویسندگان این مجله به مشارکت گروهی در تألیف مقالات ادامه دهند تا روابط قوی هم‌تألفی نویسندگان مجله حفظ شود.

منابع

الف) منابع فارسی

۱. احمدی، حمید؛ علی سلیمی؛ لادن فتحی، (۱۳۹۲)، «تحلیل استنادی و روابط هم‌نویسندگی مقاله‌های مجله علمی - پژوهشی انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی (مورد مطالعه: شماره ۱ تا ۲۰)»، مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی، دوره ۹، شماره ۲۹، تهران، صص ۱۷۱-۱۴۹.
۲. آجی فیروکی، ایزولا، بورل، کیو و تگ، ژان، (۱۳۸۶)، «ضریب همکاری: مقیاسی برای اندازه‌گیری میزان همکاری در تحقیقات». مترجم: عبدالحسین فرج پهلوی، فصلنامه علوم و فناوری اطلاعات، دوره ۲۳، شماره ۱ و ۲، تهران، صص ۱۸۵-۱۷۱.
۳. حریری، نجلا؛ نیکزاد، مهسا، (۱۳۹۰)، «شبکه‌های هم‌تألفی در مقالات ایرانی رشته‌های کتابداری و اطلاع‌رسانی، روان‌شناسی، مدیریت و اقتصاد در پایگاه ISI بین سال‌های ۲۰۰ تا ۲۰۰۹»، پژوهشنامه پردازش و مدیریت اطلاعات، دوره ۲۶، شماره ۴، تهران، صص ۸۴۴-۸۲۵.
۴. دانش، فرشید؛ امیرحسین عبدالمجید؛ مینا افشار؛ صدیقه موسوی‌فر؛ فاطمه فرهادی، (۱۳۸۸)، «همبستگی میان تولید و میزان همکاری گروهی دانشمندان علوم کتابداری و اطلاع‌رسانی در جهان»، فصلنامه علوم و فناوری اطلاعات، دوره ۳۵، شماره ۱، تهران، صص ۲۲-۵.
۵. رحیمی، ماریه؛ رحمت‌الله فتاحی، (۱۳۸۶)، «همکاری علمی و تولید اطلاعات: نگاهی به مفاهیم و الگوهای رایج در تولید علمی مشترک»، فصلنامه کتاب، شماره ۷۱، تهران، صص ۲۴۸-۲۳۵.
۶. سهیلی، فرامرز؛ فریده عصاره، (۱۳۹۲)، «بررسی تراکم و اندازه شبکه اجتماعی موجود در شبکه هم‌نویسندگی مجلات علم اطلاعات»، فصلنامه علوم و فناوری اطلاعات، دوره ۲۹، شماره ۹، تهران، صص ۳۵۱-۳۷۲.
۷. طاهری‌نیا، علی؛ مریم بخشی، (۱۳۸۸)، «سنجش تولیدات علمی گروه زبان و ادبیات عربی ایران (مقالات علمی - پژوهشی از سال ۱۳۸۶-۱۳۸۲)»، مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی، دوره ۹، شماره ۱۳، تهران، صص ۱۲۸-۱۰۳.
۸. عبدالمجید، امیرحسین؛ مریم صابری؛ مینا افشار، (۱۳۸۹)، «میزان همکاری گروهی نویسندگان مقالات ارائه‌شده در همایش‌های تخصصی کتابداری و اطلاع‌رسانی ایران در فاصله سال‌های

۱۳۸۶-۱۳۸۳»، تحقیقات اطلاع‌رسانی و کتابخانه‌های عمومی، دوره ۱۶، شماره ۳، تهران، صص ۸۷،-۱۰۱

۹. عسگری، صادق، (۱۳۹۱)، «نقد و بررسی منابع استنادی در مقالات علمی و پژوهشی زبان و

ادبیات عربی»، ادب عربی، دوره ۴، شماره ۱، تهران، صص ۱۷۴-۱۵۳

۱۰. قانع، محمدرضا؛ فروغ رحیمی، (۱۳۹۰)، «تحلیل استنادی و الگوی همکاری نویسندگان شش

نشریه ایرانی انگلیسی‌زبان حوزه فنی و مهندسی نمایه‌شده در پایگاه استنادی علوم جهان اسلام

(ISC)»، پژوهشنامه پردازش و مدیریت اطلاعات، ویژه‌نامه علم‌سنجی، تهران، صص ۱۷۵-۱۵۹

۱۱- معرفت، رحمان؛ مریم صابری؛ امیرحسین عبدالمجید؛ معصومه زودرنج، (۱۳۹۱)، «بررسی

میزان همکاری گروهی نویسندگان مقالات تألیفی مجله کومش در فاصله سال‌های ۱۳۷۸ تا

۱۳۸۹»، کومش، دوره ۱۳، شماره ۳، پاپی ۴۳، سمنان، صص ۲۸۵-۲۷۹

۱۲. میرزایی، فرامرز؛ خلیل پروینی؛ علی سلیمی، (۱۳۸۷)، «تحلیلی گزارش‌گونه از مقالات چاپ‌شده

مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی (شماره‌های ۱-۱۰)»، مجله انجمن ایرانی زبان و

ادبیات عربی، دوره ۴۹، شماره ۱۰، تهران، صص ۱۸۱-۱۶۵

۱۳. همایی، بهروز؛ راضیه سلیمانی؛ ابراهیم افشار، (۱۳۹۰)، «تحلیل استنادی مقالات فصلنامه علمی -

پژوهشی معرفت فلسفی (شماره‌های ۱-۳۰)»، پژوهش، دوره ۳، شماره ۱، قم، صص ۱۹۴-۱۷۵.

ب) منابع انگلیسی

1. Melin, G (2004), "Postdoc abroad: inherited scientific contacts or establishment of new networks", *Research Evaluation*, vol 13, no 2, 92-102.

دراسة تحليلية لمؤشرات الكتابة المشتركة في مقالات مجلة الجمعية

العلمية الإيرانية للغة العربية و آدابها، في مركز الاستشهاد

المرجعي لعلوم العالم الاسلامي بين عامين ٢٠١٢-٢٠١٣

فاطمه علي نجاد جمازکتی^{١*}، سعیده میرحق جو لنکرودي^١، فروغ رحيمي^٢، مرضية كهندل جهرمي^٣

١. عضو الهيئة التعليمية في المركز الاقليمي للمعلوماتي للعلوم و التكنولوجيا

٢. عضو الهيئة التعليمية في المركز الاقليمي للمعلوماتي للعلوم و التكنولوجيا و طالبة دكتوراه في علم المعلومات و دراسات المعرفة بجامعة خوارزمي

٣. عضو الهيئة التعليمية في المركز الاقليمي للمعلوماتي للعلوم و التكنولوجيا و طالبة دكتوراه في اللغة العربية و آدابها بجامعة شهيد تشمران

alinezhad@isc.gov.ir

الملخص

التعاون العلمي من السمات الرئيسية في نظام البحوث و يعد مؤشرا من مؤشرات دراسة قيمة المقالات العلمية. تليه آثار ايجابية مثل تبادل مفيد للآراء و النظرات؛ استعمال مهارات الكتاب المشاركين، زيادة رغبة الباحثين للقيام بالأعمال العلمية المتنوعة و زيادة جودة المقالات المشتركة. أجري هذا البحث بغية دراسة مؤشرات مختلفة من الكتاب المشاركين في مجلة الجمعية العلمية الإيرانية للغة العربية و آدابها، في الفترة ٢٠١٢-٢٠١٣. تبين النتيجة أنها كتبت ستون مقالة لمدة عامين و انتشرت أربعون مقالة منها باللغة الفارسية و عشرون مقالة باللغة العربية. حوالي ستين بالمئة من المقالات ألفت من قبل الأساتذة و أعضاء هيئة التدريس و بمساهمة المؤلفين و تبين أنَّ للثمانية و السبعين بالمئة من كتاب المجلة علاقات كتابية. تدل النتائج على أن متوسط نسبة المشاركة في هذا العام أقل من خمس بالمئة و يمثل انخفاض درجة التعاون الجموعي بين كتاب المجلة. ألفت اثنان و أربعون مقالة منها بمشاركة كاتبين زميلين من جامعة واحدة و فقط في إحدى عشرة مقالة، تعاون الكتاب المختلفون من جامعات شتى. هذا الأمر يمثل انعدام التعاون بين الكتاب الأكاديميين. توضح أيضا هذه الدراسة أن جامعة تربيت مدرس، الخوارزمي، و الرازي لكل منها ست مقالات و لها المكانة الأولى في إنتاج أكثر المقالات. في هذا الصدد، تعد الدكتوراة كبري روشنفكر، كاتبة كثيرة الانتاج بين كتاب هذه المجلة، التي كتبت ثلاث مقالات منها. إن كتاب المجلة يستفيدون في مقالاتهم من الكتب أكثر من المنابع الأخرى نحو المجلات، المواقع الالكترونية و... و كان معدل الإحالات إلى مقالة ٢٤/١٥ إحالة و قديكون معدل الإحالات لأي عدد المجلة ١٨١/١٢ إحالة.

الكلمات الرئيسية: مجلة الجمعية العلمية الإيرانية للغة العربية و آدابها، الكتابة المشتركة، كشاف الإستشهاد المرجعي لعلوم العالم الإسلامي.